

Járai Lajos

Ez az anyai nagyapám fiatalkori képe. Valamikor az 1900-as években készült Budapesten. Nagyon jól ismertem az anyai nagyszülőket, mert velük együtt éltünk, és 1944-ben végig együtt voltunk. Az, hogy megmaradtunk, az anyai nagyapámnak köszönhető. Az anyai nagypapám egy nagy vagány volt és nagy link. Járai Lajosnak hívták. Járait magyarosította Katzról. Régen magyarosíthatott, mert amikor én már megismertem, már a lányát is úgy hívták, hogy Járai Magdolna, aki 1907-ben született Pesten. Erdélyiek voltak, Járáról valók [Alsójára Torda-Aranyos

vm.-ben lévő kisközség. -- A szerk.]. Ezért választotta ezt a nevet. A nagyapám is vallásos volt, de nem olyan mértékben, mint az apai nagyapa. Egy héten egyszer jártak templomba. A háború előtt kóser háztartásuk volt. 1960-ban halt meg. Akkor nyolcvan éves lehetett. A nagyapám aznap halt meg, mikor én felvételiztem a filmművészeti főiskolára. Jól emlékszem. Ő meghalt, én meg mentem az írásbelire. Drexler Kamillának hívták a feleségét. És annak a szüleit is ismertem. Kamilla pesti volt. Egy gyerekük volt, a Gitta (Magdolna), az én anyukám. A háború előtt nem volt saját lakásuk. Vagy albérletben laktak, vagy szállodában. Aztán a háború után vettek egy garzonlakást a Gorkij fasorban, aztán a nagyapám meghalt, a nagyanyám átköltözött a szüleimhez, és én harminc éves voltam, amikor először önálló lakáshoz jutottam. Elég bizonytalan egzisztenciájuk volt, mert Lajos bácsi a háború előtt például járt a Balkánra mint ügynök, és azt hiszem, link üzletei is lehettek. Voltak az életükben jó periódusok, Gödöllőn villájuk is volt, autójuk is volt. Aztán ez ahogy jött, úgy el is ment mindig minden. De a Gittának mindent megadtak. Gitta polgáriba [lásd: polgári iskola] járt.